

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Г., 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г. в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Петкова

при участието на секретаря Антоанета Делчева
като разгледа докладваното от Ростислава Петкова Гражданско дело № 20235550100227 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 415 от Граждански процесуален кодекс (ГПК), във връзка с предявени обективно съединени положителни установителни искове с правно основание вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл.86 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД, гр. П. срещу Ж. Н. Г. от гр.Г., с която се претендира признаване за установено, че ответникът дължи заплащане на сумата от 109,60 лева, представляваща стойността на предоставените на ответника медицински услуги, по време на болничния му престой, продължил от 05.07.2022 г., 21.32 ч. до 06.07.2022 г., 13.09 ч., законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски. Ищецът твърди, че на 05.07.2022 г. в 18.49 ч., ответникът Ж. Н. Г. бил транспортиран с линейка на Центъра за спешна медицинска помощ гр. П. до УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД, гр. П., отделение по спешна медицина, след поглъщане на медикаменти. След извършения преглед от дежурния лекар, било установено, че диагностичната и лечебната цел на медицинската помощ не могат да бъдат постигнати в условията на извънболничната помощ, а се налагало болнично диагностициране и лечение и пациентът бил насочен за хоспитализация в Клиника по токсикология. Твърди, че ответникът постъпил с приемна диагноза „Отравяне с бензодиазепини“ по Клинична пътека (КП) № 107 „Диагностика и лечение на отравяния и токсични ефекти от лекарства и битови отрови при лица над 18 години“ с минимален болничен престой от 2 дни. Ответникът дал информирано съгласие с „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури“, след което бил приет на 05.07.2022г., в 21,32 часа. На следващия ден след хоспитализацията Ж. Г. пожелал да напусне лечебното заведение, въпреки разяснените му от дежурния екип рискове. Подписал „Информирано решение за

преждевременно прекратяване на започналия престой в болничното заведение и на болничното лечение/диагностициране“ и бил изписан на 06.07.2022г., в 13.09 часа.

Твърди се, че към датата на постъпване в лечебното заведение и в периода на болничния му престой Ж. Г. не е бил здравноосигурен по смисъла на Закона за здравното осигуряване, поради което следвало да заплати сам стойността на извършените медицински процедури на обща стойност 109,60 лв. При напускането си ответникът подписал сметка за цената на оказаните му медицински услуги.

За събиране на сумата ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, по което било образувано ч.гр.дело № 63/2023 г. по описа на РС Г.. Съдът е издал заповед за изпълнение, но тя била връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което и на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК, съдът е дал указания на ищеца да предяви установителен иск. Това породило за ищеца правен интерес да предяви настоящия установителен иск по реда на чл.422 ГПК. Претендира и сторените разноски в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника чрез назначеният му особен представител адв. Р.. Не оспорва, че в периода 05.07.2022 г. - 06.07.2022 г. на ответника била оказана медицинска помощ в УМБАЛ „С.Г.” ЕАД, гр. П., но твърди, че не бил уведомен относно здравноосигурителния си статус и съответно не знаел, че здравноосигурителните му права са прекъснати. В точка XVIII от Декларацията за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури, изречение първо, било посочено, че всеки пациент трябва да бъде уведомен от лечебното заведение относно здравно осигурителния си статус и че ако лицето е с прекъснати/непрекъснати здравноосигурителни права, то невярното трябвало да бъде зачертано. Подобно действие не било извършено, което навеждало на мисълта, че към онзи момент, пациентът не е бил осведомен относно факта, че здравноосигурителните му права са прекъснати. Посочва, че Декларацията за информираност била попълнена на 05.07.2022г. в 21:32 часа, а справка от регистрите на НАП за здравноосигурителния статус била издадена в 21:33 часа, като счита че било възможно справка от регистрите на НАП да е издадена, след като ответникът вече бил напуснал кабинета на приемащия лекар.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От приложеното ч.гр.д. № 63/2023 г. по описа на Районен съд - Г. се установява, че съдът е издал в полза на УМБАЛ „С.Г.” ЕАД гр. П. срещу ответника, заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за сумата в общ размер на 109,60 лв. – главница представляваща предоставена медицинска помощ и услуги, ведно със законната лихва от 31.01.2023 г. до окончателно изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на 25,00 лв.

Искът по чл. 422, ал. 1 ГПК е допустим като предявен в 1-месечния срок от заявителя срещу длъжника в заповедното производство и за вземането, за което е издадена заповедта

по чл. 410 ГПК, тъй като ответникът не е открит на известните адреси, са дадени указания на ищеца да предяви иск по реда на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК,

За основателността на иска ищецът следва да докаже, че в полза на здравното заведение е възникнало субективното потестативно право за получаване стойността на болничната помощ, поради което следва в обективната действителност да са се осъществили следните материалноправни предпоставки: на пациента да е оказана медицинска помощ и пациентът да е бил с прекъснати здравноосигурителни права към момента на приемането му за лечение, като не е заплатил повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ. По делото не е спорно, че ответникът към момента на приема му в болничното заведение, е бил с прекъснати здравноосигурителни права, като това се доказва от приложената справка от Национална агенция за приходите за здравноосигурителния статус на ответника към 05.07.2022 г., видно от която лицето през последните повече от две години не е здравноосигурено. Съгласно [чл. 109 ЗЗО](#), здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че лицата не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

По делото е приложена сметка на пациент от 06.07.2022г. за сумата от 109,60 лева, подписана от ответника. С оглед обстоятелството, че в периода на предоставяне на медицинската помощ ответната страна е била с прекъснати здравноосигурителни права на основание чл. 52, ал. 2 от ЗЗО последният дължи заплащане на оказаната му медицинска помощ по цени на съответното болнично заведение.

Според чл. 7 от Наредба № 25 за оказване на спешна медицинска помощ, единствено разходите по оказване на спешна медицинска помощ до хоспитализиране на пациента се поемат от държавата. В случая се претендира стойността на медицинските услуги, предоставени по време на хоспитализацията на ответника. От представените по делото медицински документи се установява, че посочените медицинско-диагностични дейности са осъществени за лечението на пациента по време на болничния му престой. Медицинските документи са съставени от съответния лекуващ лекар, като последните удостоверяват осъществяване на посочената дейност. По делото е приета като писмено доказателство декларация за информирано съгласие, с положен от ответника подпис.

За да възникне правото на ищцовото лечебно заведение да получи стойността на предоставената медицинска помощ на здравно-неосигуреното лице, следва пациентът да е уведомен за това при хоспитализирането му, както по аргумент на разпоредбата на чл. 86, ал. 2, т. 3 Закона за здравето да е информиран за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в болничната помощ. Съгласно практиката на Върховния касационен съд, обективирана в Определение № 378/14.04.2016 г. по гр.д. № 903/2016 на ВКС, ГК, IV г. о., разпоредбите на [чл. 109 ЗЗО](#) не следва да се разглеждат изолирано от останалите разпоредби в закона, касаещи правата на пациентите. Съществува

връзка - корелация, между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето да бъде информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. В производството по делото е представена Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и оказване на диагностични и лечебни процедури, в която е обективизирано изявлението на пациента, че е запознат с ценоразписа на медицинската помощ и услуги, предоставяни от УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД, както и изявление, че приема да заплаща предоставените услуги, в случай че последните не се поемат от Републиканския бюджет, бюджета на НЗОК или друг източник на финансиране. Декларацията е подписана от пациента. Последната представлява частен диспозитивен документ и се ползва с формална доказателствена сила, досежно обстоятелството, че изявленията, изхождат от лицето, сочено като техен автор – арг. [чл. 180 ГПК](#). В този смисъл така представената декларация удостоверява изявлението на пациента, че последният е запознат с цената на предоставените услуги, както и че следва да заплати последната, в случай, че тази цена не се заплаща от бюджета на НЗОК.

Неоснователно е възражението на особения представител на ответника, че към момента на хоспитализацията пациентът не бил информиран за здравноосигурителния си статус, тъй като в декларацията за информирано съгласие в т.8 не било зачертано дали пациентът е с прекъснати или непрекъснати здравноосигурителни права, доколкото по делото е приложена справка от информационната система на НАП за здравноосигурителния статус на ответника, от която е видно, че същият е с прекъснати здравноосигурителни права. Справката е разпечатана една минута по – късно от подписването на декларацията за информирано съгласие, от което може да се направи обоснован извод, че пациентът е бил информиран за здравноосигурителния си статус.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че на ответника са били предоставени медицински услуги, когато той не е бил здравноосигурен, поради което за последния е възникнало насрещно парично задължение да заплати тяхната стойност, както и лихва за забава върху нея. Следователно предявеният установителен иск следва да бъде уважен като основателен.

По разноските:

С оглед изхода на настоящото производство на ищеца следва да се присъдят разноските, сторени в заповедното и исковото производство съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, като му се присъдят разноски в общ размер на 600 лв., от които държавна такса в общ размер за исковото и заповедното производство 50 лв., възнаграждение за особен представител за настоящото производство размер на 400 лв. и 150 лв, адвокатски хонорар, съгласно представен списък с разноски.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Ж. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Г., ул. "Д." № ** дължи на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД, гр. П., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. П., бул. “П.Ш.” № **, представлявано от изп.директор д-р К.Д. на основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД сумата: 109,60 лева, представляваща стойността на предоставените на ответника медицински услуги, по време на болничния му престой, продължил от 05.07.2022 г., 21.32 ч. до 06.07.2022 г., 13.09 ч., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението в съда - 31.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Ж. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Г., ул. "Д." № **, да заплати на УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД, гр. П., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. П., бул. “П.Ш.” № **, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 600 лв. /шестстотин лева/, представляваща разноски за исковото и заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Г.: _____